

[Ulrich.]

Samfund derovre en Haandsrækning ved at bygge denne Færgeforbindelse og holde den ved lige i Fremtiden; paa den Maade har jeg sandelig ikke noget imod, at den bliver etableret, men at paalægge dette lillebitte Samfund foruden som nu at vedligeholde Havnen, der er den første Betingelse for Øens Eksistens, tillige at vedligeholde en Færgeforbindelse og et Brohoved paa et Sted, hvor Strømmen er saa overvældende stærk, er at tilvejebringe et Faremoment for disse Mennesker; de vil faa Udgifter, som de slet ikke magter. Derfor har jeg udtalt min Forbavelse over, at Ministeren vil gaa til dette i Stedet for at række dem en hjælpende Haand dér, hvor det først og fremmest er fornødent.

J. C. A. Larsen: Jeg vil gerne have Lov til at rette en Tak til den højtærede Kirkeminister og til Finansudvalget, fordi man saa beredvilligt kom Menigheden i Humlebæk til Hjælp i Fjor, da det blev konstateret, at hele Tagværket i dens lille kønne Kirke var ødelagt af en Larve, den saakaldte Træbuk. Man stod her overfor en ganske uforudset Udgift, og der er derfor Grund til at være dobbelt taknemmelig for Ministerens Hjælp. Dette var et af de første Tilfælde, hvor denne Larves Ødelæggelse af Træværket i vore Bygninger blev opklaret; senere er der kommet adskillige andre Tilfælde til. Det er at haabe, at vore Kemikere maa naa at finde et kemisk Stof, som kan forhindre den store Ødelæggelse af mange offentlige Bygninger, der nu er konstateret som Følge af denne Larves Angreb.

Jeg vil derefter henvende nogle Ord til den højtærede Landbrugsminister angaaende en Sag, som har en ret stor Betydning i Frederiksborg Amt, nemlig Sikringen af Kysten. Paa en meget lang Strækning Nord for Helsingør er der af Staten, af Amt og Kommune ofret ret betydelige Beløb paa at sikre Kysten, og paa adskillige Steder har de private Lodsejere, dels ved Overenskomster, dels ifølge Kendelser fra Landvæsenskommissionerne, maattet gaa ind paa i en længere Aarrække at yde ret betydelige Beløb dertil. Nord for Helsingør, mellem Statens Skov, den saakaldte Hornbæk Plantage ud for Ellekilde, og Aalsgaarde er der en lille Strækning, der ejes af private Lodsejere; det er det eneste, der staar tilbage af Kystsikring Nord for Helsingør, og nu har det vist sig, at Havet har taget ganske betydelige Stykker af disse Lodsejeres Ejendomme. Man har

faaet udarbejdet et Projekt, hvorefter der skal bygges to mindre Stenvaser og et Parallelværk, som i alt vil komme til at koste 10 000 Kr. Kommunalbestyrelsen har stillet sig velvilligt til Tanken om at yde et Bidrag hertil, og jeg vil gerne henstille til den højtærede Landbrugsminister ogsaa at stille sig velvilligt, hvis Andragende derom indkommer. Det drejer sig kun om en mindre Strækning. Paa et langt Stykke ud for den tætte Beboelse ved Hellebæk og Aalsgaarde har man faaet en Landvæsenskommission til at bestemme, hvad de private Lodsejere skal yde. Ud for Statsskoven ved Ellekilde har Landbrugsministeriet gennemført Kystsikringen, og der er kun dette lille Stykke tilbage. Jeg mener, at naar dette bliver bragt i Orden, vil den nordre Del være i høj Grad sikret imod Havets Angreb.

Naar jeg har draget dette Spørgsmaal om Kystsikringen frem, er det imidlertid nærmest for at omtale et Stykke Kyst Syd for Helsingør ud for Snekkersten og Skotterup, en Strækning paa tæt ved 2 km, hvor Sundet nu gennem nogle Aar — trods Fiskernes ihærdige Arbejde for med smaa primitive Vaser og Moler at søge at standse Havet — omtrent har taget hele den Strimmel bort, som Fiskerne har benyttet til Garntørringsplads. Fra Vandbygningsvæsenets Side har der været udarbejdet et Projekt, som vil medføre en Udgift paa godt 100 000 Kr. Det har været indsendt til Landbrugsministeriet, men derfra er der kommet den nedslaaende Meddelelse, at man ikke indsaar, at dette havde tilstrækkelig Interesse til, at man kunde yde noget dertil. Jeg vil gerne have Lov til at gøre opmærksom paa, at Sagen maa absolut komme frem igen, fordi Sundet er ved at gaa op og tage et Stykke af den Strandvej, som Amtet i første Række har med at gøre, Strandvejen mellem Helsingør og København; der vil sandsynligvis ogsaa fra Amtets Side komme noget frem i den Retning. De Fiskere, som bor deromkring, er vanskeligt stillet; ganske vist har de faaet anvist en Tørringsplads et Stykke oppe i Statsskoven ved Egebæksvang, men den højtærede Landbrugsminister kender sikkert Færdselen paa Strandvejen, og naar Fiskerne skal færdes over Strandvejen med deres Fiskeredskaber i den voldsomme Trafik, der er dér, vil det være meget farligt for dem, og de kan risikere Liv og Lemmer derved. Jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Minister at se med Velvillie paa denne Sag, hvis den kommer frem igen, hvilket ganske sikkert ikke kan vare længe, da Amtsvejen staar i